

РЕШЕНИЕ

№ 23166

гр. София, 04.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 22.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **63** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.
Образувано е по жалба "СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ" ООД, ЕИК[ЕИК] [населено място], п.к. 1836, р-н П., кв. „В. Л.“, [улица], чрез адв. П. В.- САК, [населено място], ж.к. „И.“, [улица], ет. 6, тел. 02/ 971 39 35, срещу Решение № 1040- 21-704/26.11.2024г. на Директора на ТП на НОИ –С. град, с което е потвърдено Разпореждане №35263/03.07.2024г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 КСО, с което е приета за трудова злополука по чл. 55, ал.1 КСО претърпяното на 26.03.2024г. от Ц. Т. Б., травматично увреждане, довело до смъртта му.

С жалбата се иска отмяна на решението по съображения за незаконосъобразност и неправилност. Оспорват се изцяло констатациите, с които е прието, че травматичните увреждания, довели до смъртта на пострадалия, представляват трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. Подробни съображения се излагат, че потвърденото с решение на Директора на ТП на НОИ разпореждане на длъжностно лице, е издадено при липса на мотиви. Твърди се, че органът не е съобразил и анализирал относимите доказателства, събрани в хода на производството. Счита се, че обжалваното решение, както и разпореждането са издадени при неизяснена фактическа

обстановка.

На следващо място акцентира се върху обстоятелството, че са налице достатъчно данни, които сочат, че се касае за умишлено причиняване на увреждането от страна на пострадалия, което съгласно нормата на чл. 55, ал. 3 КСО изключва злополуката от кръга на трудовите злополуки. В тази връзка се прави подробен анализ на събраните доказателства в производството като се заключава, че пострадалият самоволно и целенасочено е влезнал в помещението, където се намирала печатната машина и се качил върху нея, като при проявена небрежност започнал рязане, при което секция от машината паднала върху него. Не на последно място според жалбоподателя обстоятелството, че злополуката е станала през време на работа не може от себе си да обоснове извод за наличието на трудова дейност. В заключение се иска съда да отмени решението, както и потвърденото с него разпореждане, издадено от длъжностно лице като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. В., който поддържа жалбата по подробно посочените аргументи в нея. Претендира присъждане на разноски по представен списък. Представя писмени бележки, в които се излагат идентични съображения с първоначално подадената жалба.

Ответникът – Директора на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. В. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Подробен довод излага в представените писмени бележки. Представителят на ответника изтъква, че е правилен анализа на контролния орган, извършен с процесното решение по отношение на съдържащите се в преписката писмени доказателства. Прави се анализ на събраните писмени и гласни доказателства, от които се извежда извод, че механизмът на настъпване на травматичното увреждане е безспорен и безспорно е налице настъпило внезапно травматично увреждане, довело до неблагоприятен резултат. Отделно от изложеното изтъква, че неспазването на дадена устна заповед представлява нарушение на трудовата дисциплина и безопасни условия на труд, но не изключва трудовия характер на злополуката. В заключение се счита, че постановеното решение от административния орган е правилно, обосновано и законосъобразно, постановено по силата на законовите разпоредби.

В съдебно заседание заинтересованите страни Т. Т., Д. Т. и Я. Т., наследници на Ц. Б., чрез адв. П. Д., преупълномощен от адв. Н.Д., оспорват жалбата като неоснователна. Претендират се

разноски. Алтернативно се прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с жалбата и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установено е по делото, че Ц. Т. Б. е работил по безсрочен трудов договор № 12/28.12.2023г. /л.61-62/ на длъжност „общ работник“, в отдел ПЕРСОНАЛ и място на работа в [населено място], общ. Столична, обл. С. град- обекти на фирмата при „СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ“ ООД. Съгласно връчената му срещу подпис на 29.12.2023г. длъжностна характеристика /л.64/, пострадалият Б. е имал основни длъжностни задължения, както следва: извършва товарене, разтоварване, пренасяне и подреждане със или без специални изисквания за товарене и разтоварване, пренасяне и подреждане със или без специални изисквания за товарене и разтоварване, ръчно или с механизирани средства в производствени помещения, складове, строителни площадки и други; посочените операции извършва на територията на фирмата или извън нея при доставка на стоки, материали, оборудване, метални отпадъци и други; събира и изнася на определените места отпадъци; участва в почистването на площадки, складове и дворни площи; изпълнява и други конкретно възложени задачи, свързани с длъжността. В тази връзка работодателят „СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ“ ООД на 29.12.2023г. е провел начален инструктаж по безопасност, хигиена на труда и противопожарна охрана, съгласно Служебна бележка № 8/29.12.2023г. /л.65/ Не са представени доказателства за извършени последващи инструктажи по безопасност, хигиена на труда и противопожарна охрана.

По делото е установено, че на 26.03.2024 г. около 16:05ч. / през работно време/ Ц. Б. е изпълнявал трудовите си задължения на работното си място в сграда „Ротоцех“ към Полиграфически комплекс, в [населено място], [улица], част от „Полиграфик Бизнес Център“, на [улица], като пострадалото лице - общ работник в „СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ“ ООД, следвало да изпълнява дейности по разчистване, преместване и събиране на метални елементи, поради което на посочените време и място същото е извършвало дейности по демонтаж на печатарска машина/ чрез рязане с резак с пропан- бутан и кислород/ и събиране на отделните й елементи. От доказателствата се установява, че в същия ден телескопичният товарач се бил развалил и следвало да се натовари и да се откара за ремонт. При извършвания демонтаж / чрез рязане/ се отделило желязо /секция от печатарската машина/, което затиснало тялото на Б..

Според писмените обяснения, приобщени към административната преписка около 16:05ч. Ц. Б.

бил забелязан от А. Н., че извършвал демонтаж на печатарската машина в сградата. Демонтажът се осъществявал чрез рязане с резак с пропан – бутан и кислород. Н. продължил да изпълнява възложените трудови дейности на около 10 м. от Ц. Б., при което чул силен шум и когато се обърнал видял, че е паднало желязо върху Б. и последният бил затиснат от него. Заедно с останалите колеги се впуснали да вдигнат желязото с машината, за да окажат първа помощ на пострадалия, но след като вдигнали желязото установили, че Б. е с тежки травматични увреждания и не посмели да го пипат. Изложеното се потвърждава и от дадените писмени обяснения в хода на административното производство от Т. Г., който докато изхвърлял отпадъци и железа извън сградата на „Ротоцех“ чул силен шум от падащ предмет и викове, идващи от там. Веднага изтичал с колегите си на мястото, но единствено видели паднали железа върху пострадалия Ц. Б..

Съгласно приобщените по делото доказателства, а именно съобщението за смърт /л.45/, издадено от УМБАЛ „Александровска“ АД причината за смъртта на Ц. Т. Б., починал на 39 години, е „счечана травма на тялото“. Съгласно приложения Акт за смърт № 152/28.03.2024г. издаден от Район С.- Столична [община] Б. е починал на датата на злополуката / 26.03.2024 г./ и е отразено, че смъртта е настъпила в местоработата / Полиграфически комплекс/.

Съгласно чл. 57, ал.1 от КСО осигурителят „СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ“ ООД е представил в ТП на НОИ -С.-град декларация с вх. № 375 от 02.04.2024 г. /л.59-60/ за злополуката, която е довела до смъртта на Ц. Б.. Въз основа на декларацията е открито досие за трудова злополука № 35263. В изпълнение на правомощието по чл. 7, ал. 1 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки и чл. 58, ал. 1 от КСО, ръководителят на ТП на НОИ-С. град е разпоредил извършването на разследване на декларираната злополука със Заповед № 1015-21-125/17.04.2024г. /л.47/.

В съответствие с чл. 58, ал. 1 от КСО е извършено разследване на злополуката от Комисията, определена със Заповед № 1015-21-125 от 17.04.2024 г. на директора на ТП на НОИ С.- град, включваща съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРРОТЗ/ във вр. с. чл. 58 от КСО, представители на ТП на НОИ С. - град, Дирекция ”Инспекция по труда” - [населено място] и на работодателя „СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ” ООД.

В хода на разследване на злополуката, комисията е събрала следните доказателства: протокол № 1/27.03.2024 г. за разследване на злополуката от осигурителя; трудов договор №12/28.12.2003 г. за

назначаване на Ц. Т. Б. на длъжност общ работник; длъжностна характеристика за длъжността общ работник; служебна бележка №8/29.12.23 г. обяснения от Д. Г. Д., А. Г. Н. и Гинко Г. Г.; договори и споразумения относно продажбата на печатарски машини и машини за предпечат и за строително - демонтажни работи, протокол за ремонт; на 15.04.2024 г. осигурителят е представил допълнително: книга за начален инструктаж по безопасност и здраве при работа (БЗР); присъствена форма за явяване на работа за м. март 2024 г.; обяснения на И. И. А. и служебна бележка за двама представители на ГУТ. Служебно били изискани и събрани акт за смърт , съобщение за смърт и удостоверение за наследници /л.41-45/.

На основание чл. 58, ал. 6 от КСО резултатите от разследването са обективирани в протокол № 50 от 20.06.2024 г./л.35-37/ като в него са посочени място и време на злополуката, начин на увреждането и материалният фактор, причинил увреждането и т.н. Протоколът бил подписан без възражения от представителите на дружеството. Протоколът, ведно със събраните доказателства по административната преписка били изпратени с Постановление на прокурор при СРП до СГП /л.30/, с оглед данни за извършено престъпление от общ характер.

Въз основа на представените доказателства длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е издало Разпореждане № 35263 от 03.07.2024г., с което декларирана от осигурителя „СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ“ ООД злополука- травматично увреждане, довело до смъртта на Ц. Т. Б. на 26.03.2024г. е приета за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО.

Срещу така издаденото разпореждане е постъпила жалба от осигурителя „СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ“ ООД /л.27-29/.

С решение № 1040-21-704/26.11.2024г. на Директора на ТП на НОИ С. – град административният орган е приел жалбата срещу Разпореждане № 35263 от 03.07.2024г., за неоснователна. За да остави жалбата без уважение административният орган е изложил, че атакуваното разпореждане е издадено при спазване на материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила, уреждащи трудовата злополука. Посочил е, че с оглед наведените възражения в жалбата с писма изх. №№ 1012-21-763#2 /л.24/, 1012-21-763#3 /л.23/, 1012-21 - 763#4 /л.22/ и 1012-21-763#5 от 25.07.2024 г. /л.21/, е изискано представяне от работодателя на относими документи: Инструкция за използване работно оборудване /кислородно рязане на метали/, план за демонтаж на печатарска машина, заповед на управителя за забрана на работа по машината и уточняване колко работници са работели на обект „Печатницата” и обяснения от лицата В. З. Ш.. К. Д. Р. и Б. А. М.. В отговор на изложеното било получено на 01.08.2024г. писмо вх. № 1012-

21-763#6/01.08.2024 г. /л.20/ в което е посочено, че „няма изготвена писмена инструкция за използване на работното оборудване /кислородно рязане на метали/; няма изготвен план за демонтаж на печатарските машини; не може да бъде представена писмена заповед „за забрана на работа по машината“, като е посочено, че това изрично е било забранено с устна заповед на управителя при посещението на Печатницата; посочено е, че на обекта са работили шестима работници на дружеството, които са били общи работници и не им е възлагана работа, свързана с използване на кислородно рязане на метали. Контролиращият орган е посочил, че били изпратени допълнително писма с искания за представяне на обяснения до В. Ш. /л.23/, К. Р. /л.22/, Б. М. /л.21/, но в отговор не били получени обяснения от лицата.

След анализ на представените доказателства административния орган е заключил, че в случая безспорно се установява, че се касае за внезапно, неочаквано и непредвидено настъпило трагично увреждане вследствие от притискането на тялото на пострадалия от тежко желязо до степен, довело до настъпване на съчетана травма на цялото тяло, несъвместима с живота. В решението си е посочил, че е налице настъпил неблагоприятен резултат - смърт, която е пряко следствие от внезапното трагично увреждане. Според органа е доказана и функционалната връзка между трагичното увреждане и извършваната работа като инцидентът е станал през работно време, при разчистване на желязо и демонтаж на печатарска машина, каквито са били задачите за деня, възложени на общите работници. Изложил е подробни мотиви, че твърдението на жалбоподателя, че е била издадена устна заповед да не се работи по машината поради необходимостта да се ползва телескопичен товарач, а наличния такъв не работел и следвало да се ремонтира, не се подкрепя от сведенията, дадени от свидетелите на злополуката. Обосновал е, че дори да се приеме наличието на така заповед, то това не дисквалифицира трудовия характер на злополуката, а може да е основание за намаляване на имуществената отговорност на работодателя в производството по чл.200 от Кодекса на труда /КТ/. Подробни аргументи е изложил, че в случая няма доказателства за умисъл на пострадалия по смисъла на чл. 55, ал. 3 от КСО. Изложил е, че липсата на очевидец на падането на желязото и притискането на тялото на Ц. Т. Б. не е от значение доколкото механизмът на увреждането е категорично установен предвид, че другите общи работници на обекта са се стекли да повдигнат падналото желязо, за да освободят тялото на пострадалия. Заключил е, че са налице достатъчно данни за да бъде установено по безспорен начин, че се касае за претърпяно от Ц. Т. Б. внезапно трагично увреждане, довело до смъртта му. Допълнително е пояснил, че обстоятелството дали пострадалото лице е работило без

квалификация и умения за работа с резак за газо-кислородно рязане на метали, без знанието и съгласието на работодателя си, че по своя инициатива се е качил на машината, като е нарушил устната заповед на управителя, касаят нарушения на КТ и Правилата за безопасност и здраве при работа и не изключват характера на злополуката като трудова.

По делото, освен административната преписка, са събрани нови гласни доказателства. В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите Д. Д. и К. Р..

Следва да се отбележи, че показанията на разпитаните свидетели Д. и Р. в основната им част не са относими към настоящото производство, което не е исково производство по чл. 200 от КТ, а именно в частта им, целяща установяване на проведен инструктаж и неизпълнение на издадена устна заповед във връзка с безопасни условия на труд. Въпреки това, съдът намира за необходимо да отбележи, че показанията в посочената по-горе част на разпитаните по делото свидетели Д. и Р. – работници на жалбоподателя, преценени с оглед събраните доказателства и при отчитане на евентуалната им заинтересованост, не установяват проведен инструктаж на работното място на пострадалото лице досежно процеса, който следва да бъде спазен при работа с машината в деня на инцидента. В тази връзка е необходимо да се посочи, че съдът не намира за достоверни показанията на тези свидетели / в коментираната част/. Показанията им са в противоречие със събраните писмени доказателства, както и си противоречат по въпроса за лицето, което разпределя работните места, и по отношение на времето, в което управителят на дружеството е присъствал в обекта, и по съдържанието на твърдяната устна заповед на управителя. От друга страна, съобразно представения Протокол № 50/20.06.2024 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката се установява, че при извършена на 26.03.2024г. проверка на място от инспекторите по труда при ДИТ – С. град са констатирани множество нарушения на нормативни актове, касаещи дейността за осигуряване на здравословен и безопасен труд, в т.ч. „не е спазил забраната да не допуска до местата, където съществува сериозна или специфична опасност за здравето и живота на лица, които не са подходящо обучени и инструктирани, като не е специално инструктирал и обучил работещите за работните процеси, които ще използват ръчно или с машини“. В допълнение комисията по разследване на инцидента при анализ на причините за възникване на злополуката е установила, че причината за станалата злополука с Ц. Т. Б. „е неправилно изпълнение на демонтаж на печатарска машина, не е специално инструктиран и обучен за процеси, които ще изпълнява ръчно или с машини при демонтаж на печатарски машини, няма необходимо свидетелство за правоспособност при използване на кислород за газо –

кислородно рязане на метали.“

В останалата част показанията на Д. и Р. в насока за случилата се на 26.03.2024г. злополука в „старата печатница“ с починалото лице, тялото на което било затиснато от „железа“ през работно време, при изпълнение на дейност по демонтаж на печатарската машина, Съдът намира за относими към настоящия спор и ги кредитира с доверие, тъй като кореспондират помежду си и с писмените доказателства по делото.

Следва да се отбележи, че никой от разпитаните по искане на жалбоподателя свидетели не излага твърдения пострадалият да е имал намерение/желание и сам умишлено да си е причинил травматичното увреждане, довело до смъртта му.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Депозираната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице с правен интерес и в законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Съдът намира, че процесното Решение № 1040-21-704/26.11.2024г. на Директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган.

Предвид представената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроизводствените правила.

Оспореното Решение на директора на ТП на НОИ С. - град е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа подробни правни и фактически основания за неговото издаване, а доводите на жалбоподателя за немотивираност неоснователни, подписано е от неговия издател.

При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изпълнени са изискванията на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ) и КСО. Съгласно чл. 58, ал. 1 от КСО, ТП на НОИ съвместно с Инспекцията по труда, комитетите и групите по условия на труд и други компетентни органи в зависимост от случая разследват всяка смъртна трудова злополука. В изпълнение на чл. 58, ал. 3 КСО се провежда разследване, което да

установи причините и обстоятелствата за възникване на трудовата злополука, вида на уврежданията и други сведения, подпомагащи административния орган да се произнесе за характера на злополуката. Съгласно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, резултатите от разследването се оформят в протокол в типизирана форма, валиден до доказване на противното. В случая със Заповед № 1015-21-125/17.04.2024г. е назначена комисия по чл. 58, ал. 1 от КСО, с нормативно определения състав от членове. Тя е изготвила протокол за разследване на трудова злополука, със съответното съдържание, отразяващо данните по чл. 10, ал. 1, т. 1-11 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРРОТЗ/, относно: осигурителя, пострадалия, мястото и времето на злополуката, свидетелите на злополуката и лицето, оказало първа помощ, обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия преди злополуката, специфичното физическо действие, извършвано него в момента на злополуката, и свързания с това действие материален фактор /Протокол за трудова злополука № 50 от 20.06.2024 г./. В случая доказателствената му сила не е оборена чрез събраните по делото гласни доказателства.

От изложеното следва, че при издаване на разпореждането на органа по чл. 60, ал. 1 от КСО е спазена описаната процедура по извършване на проверката и съставяне на протокола.

Относно приложението на материалния закон:

В законодателството трудовата злополука изрично е предвидена като осигурен социален риск. Легалната дефиниция на този риск се съдържа в нормата на чл. 55, ал. 1 КСО, в която са установени юридическите белези и кумулативно изискуемите предпоставки, с наличието на които законодателят обвързва приемането на дадена злополука за трудова, както следва: 1. внезапно увреждане на здравето (внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло); 2. наличие на функционална връзка между увреждането и изпълняваната работа, т.е. увреждането следва да е настъпило през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието; 3. неблагоприятен резултат от увреждането - временна неработоспособност, трайно намалена неработоспособност или смърт; 4. причинно-следствена връзка - неблагоприятният резултат да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа; 5. лицето да е осигурено за съответния риск.

В случая, от събраните доказателства по делото се установява наличието на всички кумулативно изискуеми предпоставки за квалифициране на процесната злополука като трудова.

По делото не е спорно, че към деня на злополуката пострадалото лице е осигурено за всички осигурени социални рискове, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО /в т. ч. и трудова злополука/, като работещо по трудов договор със „СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ“ ООД. Съдът приема за безспорно доказано, че на 26.03.2024г. около 16:05ч. пострадалият Ц. Б. е бил на работното си място, находящо се в сграда „Ротоцех“ към Полиграфически комплекс, в [населено място], [улица], част от „Полиграфик Бизнес Център“, [улица] е претърпял инцидент, който е довел до смъртта му. Установено е, че пострадалото лице към момента на настъпване на злополуката / в 16,05 ч. през работно време/ се е намирало на работното си място и осъществявало дейности във връзка с изпълнение на задълженията си по сключения трудов договор с „СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ“ ООД, като доказателства в обратната насока липсват. Доказана е функционалната връзка между травматичното увреждане и извършваната работа. Злополуката е станала през работното време, при разчистване на желяза и демонтаж на печатарска машина, каквито са били задачите за деня, възложени на общите работници. От доказателствата по делото е установено, че в деня на злополуката Б. извършвал демонтаж на печатарската машина в сградата, чрез рязане с резак с пропан – бутан и кислород, при което е паднала върху него цяла секция от печатарска машина и затиснала тялото му.Наличието на травматичното увреждане /„съчетана травма на тялото“/ се установява от Съобщение за смърт № 193 от 27.03.2024г. от УМБАЛ „Александровска” АД. Безспорно се установява настъпилият неблагоприятен резултат от инцидента – смъртта на пострадалото лице, което се потвърждава от Съобщение за смърт № 193/27.03.2024 г. от УМБАЛ „Александровска” АД и от Акт за смърт № 152/28.03.2024г. от Район „С.“- Столична община.

В Решение № 6377 от 12.06.2025 г. на ВАС по адм. д. № 3463/2025 г., VI о. се посочва: „Трудовата злополука е злополука /внезапно увреждане на здравето/, станала при извършване на възложената от работодателя /за работници и служители по трудово правоотношение/ или от органа по назначаването /за държавните служители/ работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието / чл. 55, ал. 1 КСО/. Следователно трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат /последица, следствие/ на извършваната работа. От това обстоятелство следват два извода: а/ за да бъде определено като трудова злополука едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е "станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа", вкл. и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в

интерес на предприятието; б/ обстоятелството, дали са били спазени нормативно установените правила за безопасни и здравословни условия на труд, е ирелевантно за определянето на злополуката като трудова, ако тя е възникнала при възложената работа, респ. при работата, извършена в интерес на предприятието; това обстоятелство е релевантно в отношенията, регулирани от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, както и за евентуалната отговорност на работодателя или възложителя на работата за вреди; в/ трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т.е. внезапното увреждане на здравето и извършваната работа са в причинно-следствена връзка..“

В този смисъл дори и да се установяваше издаването на устна заповед от управителя във връзка с безопасни условия на труд, то неспазването ѝ от страна на пострадалото лице би представлявало нарушение трудовата дисциплина и на установени мерки за здравословни и безопасни условия на труд, но това би било релевантно за отговорността на работодателя /чл. 200 от Кодекса на труда/ и не дисквалифицира злополуката като трудова, след като /както в случая/ са налице предпоставките по чл. 55 ал.1 от КСО.В този смисъл е и трайната съдебна практика, в т. ч. и тази на ВАС, според която евентуалното съпричиняване на вредоносния резултат има правно значение само в исковото производство по чл. 201, ал. 2 от Кодекса на труда, но не променя характера на злополуката като трудова, когато тя е станала през време и във връзка с осъществяваната трудова дейност от пострадалото лице или при всяка друга работа, която е в интерес на предприятието.

В този смисъл : Решение № 6665 от 15.05.2013 г. на ВАС по адм. д. № 1801/2013 г., VI о.-., Алинея 3 на чл. 55 дерогира действието на алинея 1 само в случаите, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си. Съгласно чл. 11, ал. 2 от Наказателния кодекс умишълът като форма на вината е налице, когато деецът не само е съзнавал характера на постъпката си и е предвиждал нейните последици, но едновременно с това е искал или допускал настъпването на тези последици. По делото няма данни и не се твърди, че пострадалият е имал каквото и да било намерение да увреди своето здраве. Наличието на виновно поведение от страна на пострадалото осигурено лице, което е допринесло за вредоносния резултат, не дисквалифицира злополуката като трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. Съпричиняването на вредоносния резултат би имало правно значение само в исковото производство по чл. 201, ал. 2 от Кодекса на труда..“.; Решение № 6520 от 8.07.2005 г. на ВАС по адм. д. № 2393/2005 г., VI о. -, ...Разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от КСО дефинира понятието "трудова злополука" като всяко внезапно увреждане на

здравето, което е причинило неработоспособност или смърт при наличието на две кумулативно предвидени обективни условия: първо, да е настъпило през време на извършваната работа и второ, да е във връзка с извършваната работа или по повод на тази работа или въобще всяка работа, извършена в интерес на предприятието... Развитите от касаторите съображения за неправилно приложение на чл. 55, алинея 3 от КСО се основават на ирелевантни за спора обстоятелства. Посочената законова разпоредба дерогира действието на алинея 1 на чл. 55 в случаите, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си. Съгласно чл. 11, ал. 2 от Наказателния кодекс умисълът като форма на вината е налице, когато деецът не само е съзнавал характера на постъпката си и е предвиждал нейните последици, но едновременно с това е искал или допускал настъпването на тези последици....Наличието на виновно поведение от страна на пострадалия, което е допринесло за вредоносния резултат, не дисквалифицира злополуката като трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. Съпричиняването на вредоносния резултат би имало правно значение само в исковото производство по чл. 201, ал. 2 от Кодекса на труда...“.

Неоснователни и неподкрепени от данните по делото са възраженията на жалбоподателя, че в случая е налице хипотезата на чл. 55, ал. 3 от КСО, а именно, че увреждането е причинено умишлено от страна на осигуреното лице, като в посока на това твърдение се излага аргумент, че работникът съзнателно е извършил съответното действие, въпреки забраната от страна на управителя на дружество да борави по повредената машина, и умисълът му се изразявал в цялостното му поведение, като Съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 55, ал. 3 от КСО изисква установяване на конкретно посочен, субективен елемент - пострадалият умишлено да е увредил здравето си. Фактът на умишлено увреждане на здравето от пострадалия, която хипотеза, съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 3 от КСО го изключва от кръга на трудовите злополуки, е от вида на положителните факти. Това означава, че този факт от действителността трябва да бъде доказан с всички допустими доказателствени средства. От друга страна легална дефиниция за умисъл, като една от формите на вина, се съдържа в чл. 11, ал. 2 от НК. Съгласно цитираната разпоредба, умисълът ще е налице тогава, когато деецът не само е съзнавал характера на постъпките си и е предвиждал нейните последици, но едновременно с това е искал или допускал настъпването на тези последици. Въз основа на приетите по делото доказателства не се установиха факти от обективната действителност, които да сочат на хипотеза на умишлено самопричинено увреждане, а дори и да е била проявена небрежност от страна на пострадалото лице, то това не може да доведе до отпадане на трудовия

характер на настъпилата злополука, доколкото в чл. 55, ал. 3 от КСО става въпрос само за умишлени действия в тази посока. Доказателствената тежест за установяване на умишлено самопричиняване на увреждането пада върху жалбоподателя, който твърди това обстоятелство. По делото няма никакви данни пострадалото лице да е имало каквото и да било намерение само да си причини травматичното увреждане, довело до смъртта му. Дори и лицето да е проявило невнимание или липса на достатъчно концентрация същите не са относими към умисъла в изложения по-горе смисъл.

В заключение, Съдът приема, че злополуката законосъобразно и правилно е призната за трудова, тъй като отговаря на условията на чл. 55, ал. 1 от КСО, а оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.3 и ал. 4 от АПК на ответника и се дължат сторените и своевременно поискани разноски за юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съдът определя в размер от 150 лв.

При този изход на спора на заинтересованата страна се дължат своевременно поисканите от процесуалния ѝ представител разноски за адвокатско възнаграждение. В представения по делото на лист 133 договор за правна защита и съдействие е посочено, че процесуалното представителство от адвокат Н. Д. се осъществява безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА). Съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗА, в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата и осъжда другата страна да го заплати. Съгласно чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела по КСО възнаграждението е 500 лв. Съобразно тълкуването на Съда на Европейския съюз (СЕС) по Дело С-438/22, при определяне размера на адвокатското възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗА, съдът не е обвързан с размерите, предвидени в Наредба № 1/2004 г. Посочено е, че размерите на възнагражденията по Наредбата могат да служат единствено за ориентир, като от значение за определяне цената на предоставените адвокатски услуги е най-вече фактическата и

правна сложност на делото, видът на претенцията, извършените от страните процесуални действия и други. При тези критерии и като съобрази обема на предоставената от пълномощника на заинтересованата страна правна помощ, съдът намира, че дължимото на адвокат Н.Д. възнаграждение следва да се определи в размер на 500,00 лв.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 81 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ" ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. П. В.-САК, срещу Решение № 1040- 21-704/26.11.2024г. на Директора на ТП на НОИ –С. град, с което е потвърдено Разпореждане №35263/03.07.2024г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 КСО.

ОСЪЖДА "СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ" ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на ответника ТП на НОИ С. град разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв.

ОСЪЖДА "СТИЙЛ МЕД БЪЛГАРИЯ" ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на адвокат Н. Д. адвокатско възнаграждение в размер на 500.00 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: